

ושמנים פילגשים - ממנים
בחקיקות שפתחיהן בחזרה
(באחד) אחד ממאה. ועלמות אין
מספר - כנאמר היש מספר
לגדודיו. ועם כל זה כתוב, אחת
היא יונתי תמתי אחת היא
לאמה. זוהי השכינה הקדושה
שיוצאת מבעלי המגן (משנים עשר)
אורות שזוהרים שמאירים לכל,
והיא נקראת אם (בינה).

כמו זה עשה הקדוש ברוך הוא
בארץ, זרק את כל העמים לכל
עבר, ומנה עליהם גדולים, זהו
שכתוב (דברים ד) אשר חלק ה'
אלהיך אתם לכל העמים. והוא
לקח לחלקו את פנסת ישראל,
זהו שכתוב פי חלק ה' עמו
יעקב חבל נחלתו. וקרא לה
אחת היא יונתי תמתי אחת היא
לאמה. זוהי שכינת כבודו
שהשרה ביניהם, אחת היא
ומיחדת לו. ראיה בנות
ויאשרוה, כמו שנאמר (משלי לא)
רבות בנות עשו חיל ואת עלית
על כלנה. מלכות ופילגשים
ויהללוה - אלו גדולי העמים
שנפקדו עליהם.

ועוד סוד הדבר הוא, ששנינו,
בעשרה מאמרות נברא העולם,
וכשתסתכל הם שלשה, והעולם
נברא בהם בחכמה ובתבונה
ובדעת, והעולם לא נברא אלא
בשכיל ישראל. כשרצה
להעמיד את העולם, עשה את
אברהם בסוד החכמה, את
יצחק בסוד התבונה, ואת יעקב
בסוד הדעת, ובזה נקרא (משלי כד)
ובדעת חדרים ימלאו. ובאותה
שעה נתקן כל העולם,
ומשנולדו ליעקב שנים עשר
שבטים, נתקן הכל כמו
שלמעלה.

כשראה הקדוש ברוך הוא
חזרה רבה של העולם התחתון

דישראל. ושמנים פילגשים, ממנן בגלפוי
דתחותי בחזרא (ס"א בחד) חד ממאה. ועלמות
אין מספר, כמה דאת אמר (איוב כ"ה) היש מספר
לגדודיו. ועם כל דא כתיב, (שיר השירים ו) אחת
היא יונתי תמתי אחת היא לאמה, דא היא
שכינתא קדישא דנפקא מתריסין (נ"א מתריסר)
זיהרא, דזהרא דנהיר לכלא, ואיהי אתקרי
אמא.

בגוונא דא עביד קדשא בריך הוא בארעא,
זריק לכל עמין לכל עיבר, ומני עליהן
רבירי, הדא הוא דכתיב (דברים ד) אשר חלק ה'
אלהיך אותם לכל העמים, והוא נסיב
לחולקיה פנישתא דישראל, הדא הוא דכתיב,
(דברים ל"ב) פי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו.
וקרא לה אחת היא יונתי תמתי אחת היא
לאמה, דא היא שכינת יקריה, דאשרי ביניהון,
אחת היא ומיוחדת ליה. ראיה בנות ויאשרוה,
כמה דאת אמר (משלי לא) רבות בנות עשו חיל
ואת עלית על כלנה. מלכות ופילגשים
ויהללוה, אליון רבירי עמין דאתפקדן עלייהו.
ועוד רזא דמלה היא דתנן בעשרה מאמרות
נברא העולם, וכד תסתכל תלתא אינון,
ועלמא בהו אתברי, (שמות ל"א) בחכמה ובתבונה
ובדעת, ועלמא לא אתברי אלא בגיניהון
דישראל, כד בעא לקיימא עלמא, עבד
לאברהם ברזא דחכמה. ליצחק, ברזא
דתבונה. ליעקב ברזא דדעת. ובהאי אתקרי,
(משלי כ"ד) ובדעת חדרים ימלאו. ובהאי שעתא
אשתכלל כל עלמא. ומדאתילידו (דף ט"ו ע"א)
ליעקב תריסר שבטין, אשתכלל כלא, כגוונא
דלעילא.

כד חמא קדשא בריך הוא חדוותא סגיא
דהאי עלמא תתאה, דאשתכלל כגוונא